

Περίληψη

Επανάσταση στην Ήπειρο, Θεσσαλία, Μακεδονία

Στην Ήπειρο οι εμπειροπόλεμοι Σουλιώτες το Δεκέμβριο του 1820 επαναστάτησαν. Στα τέλη του 1821 οι Αλβανοί σύμμαχοί τους τους εγκατέλειψαν και έτσι υπέγραψαν τρίμηνη ανακωχή με τους Οθωμανούς και απογοητευμένοι επέστρεψαν στον ορεινό τόπο τους.

Μετά την εξόντωση του Αλή Πασά, ο Χουρσίτ Πασάς ετοιμαζόταν να περάσει με τα στρατεύματά του στην Πελοπόννησο για να καταπνίξει την επανάσταση. Τότε Έλληνες και Φιλέλληνες αγωνιστές, με επικεφαλής τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο, προσπάθησαν να τον εμποδίσουν. Όμως ο οθωμανικός στρατός ήταν πολυάριθμος και οι ελληνικές δυνάμεις, χωρίς να έχουν την απαιτούμενη οργάνωση, νικήθηκαν στη μάχη του Πέτα στις 4 Ιουλίου του 1822. Σκοτώθηκαν πολλοί Έλληνες καθώς και Φιλέλληνες αγωνιστές, αρκετοί αιχμαλωτίστηκαν, ενώ άνοιξε ο δρόμος για την κατάληψη της Δυτικής Ελλάδας καθώς και για την πρώτη πολιορκία του Μεσολογγίου από τους Τούρκους. Η βαριά ήττα έκανε τους Σουλιώτες να συνθηκολογήσουν (1822) και να εγκαταλείψουν οριστικά το Σούλι.

Η Θεσσαλία ξεσηκώθηκε τον Μάιο του 1821. Οι κάτοικοι του Πηλίου διασκορπίστηκαν από τα στρατεύματα του Δράμαλη που κινήθηκαν εναντίον τους από τη Λάρισα, που ήταν ισχυρή οθωμανική στρατιωτική βάση.

Τον Μάιο του 1821 ξεσηκώθηκε και η Μακεδονία εναντίον των Τούρκων με πρωτοστάτη τον Εμμανουήλ Παπά. Οι επαναστάτες πολέμησαν τα τουρκικά στρατεύματα στα Βασιλικά και στην Κασσάνδρα, αλλά ηττήθηκαν και διαλύθηκαν.

Οι Τούρκοι πολιορκήσαν τη Νάουσα και τον Απρίλη του 1822 την κυρίευσαν. Η πόλη καταστράφηκε και οι γυναίκες μαζί με τα παιδιά τους, για ν' αποφύγουν την αιχμαλωσία, έπεσαν στον γκρεμό της Αράπιτσας. Η εξέγερση στον Βορρά είχε κατασταλεί.